

det er ikke ham, der som Minister har taget Initiativet i denne Sag. Han sad rolig Dag efter Dag og saa paa, hvorledes Havet udvidede Kanalen, og efter Stormen den 5.—6. November rørte han ikke paa sig. Han kom ikke til os, hverken i Rigsdagen eller i Finansudvalget, men det var os i Finansudvalget, der maatte rejse Sagen. Saa fik vi Forhandlingen i Januar 1912, og der blev talt her om, at vi skulde nedsætte en Kommission, fordi vi var uvidende om, at Ingeniørkommissionen havde været nedsat og afgivet sin Betænkning den 19.—20. Januar. Havde vi vidst det, havde der ingen Grund været til at nedsætte en Kommission. Men saaledes blev der spildt den ene Maaned efter den anden. Arbejdet kunde have været paa-begyndt et halvt Aar tidligere, hvis Ministeren havde rørt paa sig i Tide.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Larsen: Ogsaa jeg tror, at Arbejdet kunde have været fremskyndet mere her i Rigsdagen, da Lovforslaget var blevet fremsat, end Tilfældet blev, men vi havde jo den Gang ikke endnu den berømte Treuga Dei, og det bidrog maaske noget til, at Arbejdet trak længere ud, end det efter min Mening behøvede.

Eduard Larsen: Heller ikke jeg kan begynde at tale om denne Sag uden at sende en Tanke til de Mennesker, somovre ved Ringkøbing Fjord har lidt under de Foranstaltninger, der blev bragt til Veje ved Loven af 1912. Men for øvrigt skal jeg ikke fordybe mig i denne Side af Sagen. Jeg synes, at som Lovforslaget ligger i Aar, ligger det i et helt andet Plan og dermed Sagen i et helt andet Leje, end den laa forrige Gang. Forrige Gang var der virkelig grundet Anledning til at tale vidt og bredt om, hvad det f. Eks. vilde betyde, hvis der indtraf en stor Katastrophe, at tale om Oversvømmelser, at tale om Fiskeriets og Landbrugets Interesser og at tale om denne Sags historiske Udvikling. Men jeg tror, alle vil føle, at hele denne Sag i dette Øjeblik er forskudt, den er forskudt over til et eneste Spørgsmaal, som paa afgørende Maade maa besvares, og som efter min Mening er Forklaringen til det Lovforslag, som den højtærede Minister er kommet med, nemlig det Spørgsmaal, om Værkerne, der er byggede ved Hvide Sande, er holdbare, og paa hvil-

ken Maade man der overhovedet kan præstere Værker, som er holdbare. Det er Synspunktet i denne Sag, og det er det bl. a. af den Grund, at vi i 1912 fra den bekendte Kommission fik de mest utvetydige Udtalelser, som Flertallet ved sidste Behandling gav sin Tilslutning, om, at det, som blev bygget og skulde bygges derovre, selvfølgelig var holdbart. Med Formandens Tilladelse skal jeg mindé om nogle enkelte Ord, som den Gang kom til at staa i Betænkningen, og som blev udtalt af det daværende Mindretal, der siden blev Flertal. Om Kommissionen siges der, at denne Kommissions Indstilling er enstemmig, og „denne Kommission var sammensat af Mænd, hvis Sagkundskab og Indsigt ingen har bestridt, og deres Navne borger for, at Sikringen af Hvide Sande baade kan gennemføres og kan holde.“ Og de citerer Kommissionens Udtalelse: „Den her angivne Anordning byder den fornødne Sikkerhed mod Arbejdets Ødelæggelse under Udførelsen“ o. s. v.

I hele denne Sag er man kommet ind paa dette Spørgsmaal: Hvad kan der ved Hvide Sande ydes i Retning af Holdbarhed, og hvad er der ydet? Om det ydede kan ingen længere være i Tvivl, det behøver jeg ikke at fremhæve, det staar for øvrigt ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget. Forsøget er mislykket, og i hvilken Grad det er mislykket, har den ærede foregaaende Taler (K. M. Klausen) gjort klart. Jeg skal kun tilføje, at det er ikke alene i Bredden af Løbet, at Ødelæggelsen er stor — over $\frac{1}{3}$ af hele Spærringen er ødelagt —, men ogsaa i Dybden er den overordentlig stor. Vil man have et levende Indtryk af, hvor stor den er, skal man blot se paa det Kort, der som Underbilag Nr. 12 ledsager Lovforslaget, det vil da slaa en med Uhygge, i hvilken Grad Ødelæggelsen har fundet Sted. Man vil se, at der er skabt et Profil for Vandets Gennemløb, som i Øjeblikket er fra 1,000 til 1,200 m², et overordentlig stort Profil og jeg tør vel sige, et overordentlig faretruende Profil. Nu er imidlertid det første Spørgsmaal, som i denne Sag med Rette kan rejses overfor alle, som skal være sagkyndige, dette: Hvad er Forklaringen paa, at disse Forhold arter sig saaledes? Med andre Ord: Hvad er den rent tekniske Forklaring paa, at det er gaaet, som det er? Før vi faar det at vide, og før vi faar at vide, om det er Forhold, som eventuelt kan tænkes at komme til at foreligge igen, er vi i Virkeligheden ikke i Stand til at tage